

	روزنه	
--	--------------	--

آذر منصوری:

خاتمی هیچ‌وقت مدعی لیدری اصلاحات نبوده‌است

● **شرق:** صبح دیرپور، اولین نشست خبری آذر منصوری، دبیر کل حزب اتحاد ملی ایران اسلامی و حسین نورانی‌نژاد، سخنگوی این حزب، در مرکز همایش‌های یاس برگزار شد. منصوری در ابتدا به حوادث تلخ سال‌های اخیر در دی‌ماه اشاره‌ای کرد و با یادی از شهید سردار قاسم سلیمانی، آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، شهدای هواییما اوکرائینی و بکتاش آبتین جلسه را آغاز کرد. او، شهید سلیمانی را نمادی برای وحدت و پیوستگی ملت ایران دانست که پس از شهادت می‌توانست موجب وحدت ملی باشد، به گزارش «شرق» منصوری در این جلسه گفت: «در سال‌های اخیر رفتارهایی از دولت‌ها دیده شده است که اگر به این رویه ادامه داده شود ممکن است مخاطراتی برای کشور به وجود آورد، رفتارهایی مانند خشونت‌های رخ‌داده در آبان ۹۸ که همچنان هم محل پرسش‌های بسیاری است یا حادثه تلخ هواییما اوکرائینی که بعد از سه روز اعلام شد با موشک‌های خودی سرنگون شده است. این حوادث به مرور زمان حل نمی‌شود، خانواده‌ها و معامع بین‌المللی همچنان مشغول پیگیری‌اند و باید شفافیت‌هایی در پی این اتفاقات صورت می‌گرفت اما اقدامی نشده». منصوری در ادامه از مرحوم بکتاش آبتین یاد کرد و گفت: «با نمی‌شد از مرگ این هنرمند جلوگیری کرد؟ قطعا می‌شد. درگذشت آبتین غم زیادی را برای جامعه هنری به همراه داشت. بعد از درگذشت آبتین از آقای محسنی‌اژه‌ای خواستم به اطلاعیه سازمان زندان‌ها اکتفا نکنند و با وکیل، پزشکی و خانواده ایناص صحبت کنند تا اگر در فرایند درمان قصوری رخ داده است پیگیری شود؛ شاید به این شکل خاتمه داده شود به این نوع بی‌تدبیری‌ها، امیدوارم اصلاحاتی که قرار است در قوه قضائیه پیاده شود، زندانبان سیاسی را هم در برگرد زیرا اگر اصلاحاتی انجام نشود، آبتین آخرین زندانی نخواهد بود.»
دبیر کل حزب اتحاد ملی ایران اسلامی ادامه داد: «بدون جامعه‌ای قدرتمند دولت و حاکمیت قدرتمند به وجود نخواهد آمد. مهم‌ترین عامل براندازی‌ها رفتارهایی است که درصدد حذف مردم از فرایندها و دخالتشان در سرنوشت خودشان و حذف جمهویت و انتخابات است؛ کسانی که هر روز بیش از قبل با شکاف بین مردم و حاکمیت می‌افزایند، ما بیرو قانون اساسی هستیم و قانون ما با رفتارهای خُشونت‌آمیز هیچ همخوانی ندارد. منصوری با توضیحاتی درباره وضعیت سیاسی فعلی گفت: «حالا که حاکمیت یکدست شده است، مصرانه از کوی سسه‌گانه می‌خواهیم از این وضعیت برای حل مشکلات مردم استفاده کنند، نه بستن فضایی مانند فضای مجازی و فیلترینگ و حذف شخصیت‌ها زیرا این رفتارها هیچ دستاوردی ندارد. توسعه دموکراتیک، پایدار و همه‌جانبه گمشده ایران است؛ رسیدن به توسعه بدون حضور زنان سرابی بیش نیست» او با تأکید بر موضوع اهمیت رفع تحریم‌ها و ادامه‌دادن به مذاکرات عنوان کرد: «مهم‌ترین مسیر رسیدن به توسعه تنش‌زدایی در روابط خارجی و جهان است. تبعات تحریمی‌هایی که به وجود آمده غیرقابل انکار است، اتکای صرف به هیچ‌یک از قدرت‌های جهان ما را به توسعه نمی‌رساند. در جهان امروز هیچ کشوری دوست ثابت یا دشمن ثابت نیست. سیاست خارجی ما باید در مسیر کاهش رنج مردم قدم بردارد. ما در وضعیت تحریم‌ها امکان صادرات نداریم و درآمدزایی و رفاه به صادرات و واردات وابسته است. ما به دلیل اینکه فقط از مبدا خاصی مسم وارد می‌کنیم و آن مبدا طبق استانداردهای جهانی تولید نمی‌کنند، محصولاتمان از کشورهای اروپایی برگشت خورد. قطعی‌های آب و برق به علت این است که پروژه‌هایی که می‌توانند از این اتفاقات جلوگیری کند بودجه کافی برای راه‌اندازی ندارد و موجب نداشتن بودجه وجود تحریم‌هاست. تمام توجه و هم و غم حاکمیت در حال حاضر باید رفع تحریم‌ها باشد.» او ادامه داد: «طبق نظر بسیاری از کارشناسان اگر ایران در مذاکرات به نتیجه نرسد و پرونده‌اش به شورای امنیت فرستاده شود، شاید با برجام‌های بعدی هم نتوان دیگر مشکل را حل کرد. نمی‌توان جامعه را بدون تعامل و تبادل با دنیا اداره کرد،جامعه ایران به خلق امید اجتماعی نیاز دارد. اگر با وجود یکدستی قوا، نتواند مشکلات مردم را حل کند، یک بازی چندسر باخت است.»

ادامه در صفحه ۳

شرق: صبح یکشنبه خبری مبنی بر اعلام وصول استیضاح وزیر بهداشت در هیئت‌رئیسه مجلس منتشر شد، هرچند مانند اخبار گذشته، عصر همان روز، محمدعلی محسنی‌بندی، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس که به‌عنوان منبع خبر از او یاد شده بود، اصل خبر را تکذیب کرد اما اخبار استیضاح وزرای کابینه سیزدهم امری قابل چشم‌پوشی نیست.درحالی‌که نگاه‌ها به خاندوزی و شایعات حول استیضاح او می‌چرخید و بسیاری می‌گفتند اولین حذفی کابینه او خواهد بود، نام بهرام امیراللهی توجه بسیاری به خود جلب کرد. کاربرگ استیضاح که نام کمال حسین‌پور به‌عنوان طراح استیضاح به‌همراه شش امضای نمایندگان حامی این طرح در آن منتشر شده، از دلایل هشت‌گانه این نمایندگان برای استیضاح عین‌اللهی خبر می‌دهد. هرچند تا زمان نگارش این گزارش، مشخص نیست در نهایت ۲۲ امضا پای این کاربرگ استیضاح قرار گرفته است یا نه؟! اما مسئله مهم آن است که کابینه سیزدهم در معرض نقد جدی نمایندگان قرار دارد و بزودی اولین وزیر برای جلب رای اعتماد مجدد به بهارستان فراخوانده خواهد شد اما اینکه کدام وزیر در مسیر قرار گیرد خیلی مشخص نیست. هرچند تا امروز باب نوبه وزرا قبل از یک‌سالگی دولت‌ها استیضاح شوند و فقط آخوندی در دولت دوازدهم قبل از پایان یک‌سالگی دولت دوم روحانی استیضاح شده که آن‌هم ماجرای خاص خود را دارد، مابقی وزرا در چهار دهه بعد از انقلاب با فاصله یک سال از فعالیت دولت‌ها به مجلس فراخوانده شده‌اند.طبق اصل ۸۹ قانون اساسی، نمایندگان مجلس شورای اسلامی می‌توانند در مواردی که لازم می‌دانند هیئت وزیران یا هر یک از وزرا را استیضاح کنند، استیضاح وقتی قابل طرح در مجلس است که با امضای حداقل ۱۰ نفر از نمایندگان به مجلس تقدیم شود. هیئت وزیران یا وزیر مورد استیضاح باید ظرف ۱۰ روز پس از طرح آن در مجلس حاضر شود و به آن پاسخ گوید و از مجلس‌رای اعتماد بخواهد. در صورت عدم حضور هیئت وزیران یا وزیر برای پاسخ، نمایندگان مزبور درباره استیضاح خود توضیحات لازم را می‌دهند و درصورتی‌که مجلس مقتضی بداند اعلام رای عدم اعتماد خواهد کرد. اگر مجلس رای اعتماد نداد، هیئت وزیران یا وزران یا وزیر مورد استیضاح می‌تواند در هر دو صورت وزرای امور استیضاح نمی‌توانند در هیئت وزیرانی که بلافاصله بعد از آن تشکیل می‌شود عضویت پیدا کنند.

اولین‌های همه‌دولت‌ها!

با سروری در ادوار ۱۲اگانه دولت‌های قبل، متوجه

سیاست

رکوردزود هنگام‌ترین استیضاح در دولت رئیسی شکسته می‌شود؟

گمانه‌زنی درباره اولین خروجی کابینه سیزدهم

کنند.در دولت نهم نیز با گذشت یک سال از فعالیت کابینه، استیضاح وزرا کلید خورد. دولت مورد حمایت اصولگرایان در تاریخ ۳۰ شهریور ۸۵ اولین وزیر خود را برای جلب رای اعتماد دوباره راهی بهارستان کرد. محمدرضا اسکندی توانست با کسب رای اعتماد مجلس به وزارت جهاد کشاورزی بازگردد.

حمید بهبهانی، وزیر راه و ترابری، اولین وزیر کابینه دهم بود که استیضاح شد. او در تاریخ ۱۲ بهمن ۸۹ که یک سال و اندی از فعالیت دولت دوم احمدی‌نژاد می‌گذشت، استیضاح و در نهایت با جواب رد نمایندگان از کابینه حذف شد. رضا فرجی‌دانا، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری دولت یازدهم، یک سال و چند ماه بعد از آغازبه‌کار دولت یازدهم توسط مجلس استیضاح شد و توانست رای اعتماد مجدد به دست بیاورد.عباس آخوندی هرچند اولین وزیر استیضاحی در دولت دوازدهم بود اما برای سومین بار به‌عنوان وزیر راه دولت تدبیر و امید استضاح شد. او که در تاریخ‌های چهارم مهر ۹۴ و اول اسفند ۹۵ در دولت یازدهم استیضاح شده بود و هر بار هم رای اعتماد گرفته بود، در ۲۲ اسفند ۹۶ مجدداً استیضاح شد و با‌زهم توانست از بهارستان رای اعتماد بگیرد، البته او یک استثنا در موارد استیضاح بود و تا قبل از دولت سیزدهم، هم رکورددار تعداد استیضاح است و هم او تنها وزیری بود که زیر یک سال از آغازبه‌کار دولت دوازدهم به مجلس برای رای اعتماد مجدد فراخوانده شد.

اولین استیضاح به نام کدام وزیر خواهد خورد؟!

حال رک‌ورد دوم آخوندی شکسته شده و وزیر بهداشت دولت سیزدهم احتمالاً در کمتر از پنج ماه از آغازبه‌کارش مجدداً باید برای کسب رای اعتماد به بهارستان برود. هرچند خاندوزی، وزیر اقتصاد، گزینه

محمثل برای اولین استیضاح بوده و هست و ممکن است یک‌باره نام او به‌عنوان اولین وزیر در دولت سیزدهم که برای جلب رای اعتماد مجدداً به بهارستان برود شنیده شود.البته اینکه این دو به اندازه آخوندی در کسب اعتماد چندباره مجلس، خوش شانس باشند، دور از ذهن است و فعلاً وزنه عدم اعتماد به وزیر بهداشت و وزیر اقتصاد در روز استیضاح سنگین‌تر است. مجلس که همه اعتبار خود را برای حمایت از رئیس دولت سیزدهم و کابینه او گذاشته چند هفته‌ای است که متوجه ناکارآمدی کابینه در حل مشکلات عدیده کشور شده و شنیده‌ها حاکی است که تا پایان سال وزرای دیگری نیز در فهرست استیضاح بهارستان نشینان قرار خواهند گرفت. کابینه نیاز به ترمیم دارد و مجلس نمی‌خواهد با حمایت کورکورانه و جناحی از رئیسی در ادامه معضلات اقتصادی و مدیریتی، شریک دولت سیزدهم باشد.

انتخاب ریئسی، ترمیم کابینه یا حمایت از کابینه؟!

بنا بر ماده ۲۶ آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی، رؤسای جمهور وقت درباره حضور یا عدم حضور در جلسات استیضاح وزرای کابینه‌شان مختارند؛ بنابراین اینکه واکنش رئیسی به طرح استیضاح نمایندگان چه باشد مهم است؛ به‌هرحال انتظار ندارد مجلسی یکدست و حامی او این چنین سریع به‌دنبال تغییر در کابینه باشد. شاید او مانند دیگر رئیس‌جمهور اصولگرایان کابینه را خط قرمز خود بداند و با حضور در جلسات احتمالی استیضاح همه توان خود را برای حفظ کابینه بگذارد یا برعکس با علم به نکات مثبت و منفی عملکرد وزیرایش، تن به تغییر و ترمیم کابینه بدهد. در ادوار ۱۰اگانه مجلس شورای اسلامی، از بین ۳۰ استیضاح صورت‌گرفته، تنها پنج جلسه استیضاح با حضور رؤسای دولت وقت برگزار شده و ۲۵ جلسه استیضاح بدون حضور رئیس‌جمهور برگزار شده است که در نتیجه، فقط ۹ استیضاح به برکناری وزرا انجامیده و ۲۱ مورد دیگر با رای اعتماد مجدد نمایندگان به وزرا روبرو شده است. در امروز، از بین رؤسای دولت‌های پیشین، میرحسین موسوی، سیدمحمد خاتمی و حسن روحانی در جلسات استیضاح وزرای کابینه خود شرکت نکرده‌اند و اکبر هاشمی‌رفسنجانی نیز تنها در جلسه استیضاح یکی از وزرای کابینه‌اش حاضر شد، ولی محمود احمدی‌نژاد در اغلب جلسات استیضاح وزرای دولت‌های دهم و نهم حاضر بود؛ بنابراین باید دید سبک و سیاقی رئیسی در مواجهه با استیضاح وزرا که خیلی هم دور نیست چه خواهد بود. آیا مسیر رئیس‌جمهور قبلی اصولگرایان را خواهد رفت یا نه؟!

آیا آیت‌الله رفسنجانی در صداوسیما ممنوع‌التصویر است؟

هاشمی خارج از کادر

مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران، که از منتقدان سرسخت مرحوم هاشمی است، در برنامه «دستخط» که از شبکه پنج سیما پخش می‌شود، حضور پیدا کرد و مطالبی را علیه آیت‌الله هاشمی عنوان کرد. محسن هاشمی در این‌نامه به تخریب‌های چند ساله گذشته صداوسیما نسبت به آیت‌الله اشاره کرد و نوشت: «خانواده آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، انتظاری برای تقدیس، تبلیغ و حتی سکوت نسبت به این شخصیت منظریش انقلاب ندارد؛ بلکه معتقد است ایشان مانند سایر انسان‌های غیرمعموم، ممکن است مرتکب اشتباهاتی در تصمیم‌گیری شده باشد و طبیعتاً نقد منصفانه و مستدل گذشته، می‌تواند جراحی برای آینده باشد، اما نقد سازنده با توهین، تهمت و تخریب متفاوت است.» او همچنین در ادامه این‌نامه با اعتراض به مطالب خلاف و توهین‌آمیز نسبت به مرحوم هاشمی در آن برنامه، نوشت: «خلاف عمومی علت تداوم تخریب آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی را با وجود گذشت پنج سال از رحلت ایشان درنمی‌یابد و می‌پرسد: اگر در چهار سال گذشته، تخریب آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی به بهانه حمایت ایشان از دولت قبل صورت می‌گرفت، آیا موج تخریب فعلی در جهت ایجاد اخلال و تأثیرگذاری بر تصمیم و عملکرد دولت جدید در آستانه مذاکرات حساس خارجی صورت می‌گرفت؟»

محسن هاشمی در پایان این‌نامه نوشته بود که با تغییر مدیریت صداوسیما، این امید ایجاد شده است که این سازمان به تصحیح عملکرد گذشته در افکار عمومی بپردازد که صحبت‌های روز گذشته محمد هاشمی نشان می‌دهد نهنتها امیدی ایجاد نشده است؛ بلکه در بر همان پاشنه می‌چرخد.هرچند این‌نامه از سوی صداوسیما بی‌پاسخ ماند؛ اما عباس سلیمی‌نمین به آن واکنش نشان داد و نوشت: «جناب آقای محسن هاشمی‌ا ای کاش فرزاهای توهین تلقی‌شده را که ضرورت یافته نامه‌ای به ریاست رسانه‌های ملی مرقوم دارید مشخص می‌آخذید تا افکار عمومی نسبت به میزان سعه صدر خانواده آقای هاشمی و چگونگی مبادی آداب بودن سخن و قلم بنده به قضات نشینند.» او همچنین نوشته که در تمام سال‌هایی که به نگارش مشغول بوده است، هرگز به نیروهای غیرپایند به مصالح ملی نیز توهینی روا نداشته‌ام تا چه رسد به مرحوم آقای هاشمی‌رفسنجانی که احترام به او را بر خود فرض می‌دانم.

البته این اولین‌نامه محسن هاشمی به رئیس صداوسیما برای جلوگیری از تخریب پدر نبود. او مرداد سال ۹۹ نیز در نامه‌ای به علی‌عسگری، رئیس وقت این سازمان، از اینکه در تلویزیون با جعل حقایق تاریخی، مدعی می‌شوند که آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی از تریبون نماز جمعه مسئولان را دعوت به اشرافی‌گری و مانور تجمل کرده، گلایه کرده بود.

هاشمی نوشته بود: «خبرگزاری وابسته به یکی از نهادها در گزارشی مدعی شد که آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، در نمازجمعه ۱۸ آبان ۱۳۶۸، گفته است: این رفتارهای درویش‌مسلکانه وجهه جمهوری اسلامی را نزد جهانیان تخریب کرده است. زمان آن رسیده که مسئولان ما به «مانور تجمل» روی آورند. و این نقل قول جعلی، منای بسیاری از تحلیل‌ها و برنامه‌های صداوسیما و سایر رسانه‌های وابسته به حاکمیت در تخریب آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی شده است. درحالی‌که ۱۸ آبان

	ادامه از صفحه اول	
--	--------------------------	--

هاشمی، سیاست‌مدار عمل‌گرا

به همان دلیلی که ذکر کردم، جریانی در داخل برای ضربه‌زدن به هاشمی، موضوعی را که کاملاً سری بود، به روزنامه الشراع لبنان داد. امام تمام‌قد به میدان آمد و از هاشمی دفاع کرد. قصه برغصه‌ای است و در این مختصر بیشتر نمی‌توان به آن پرداخت. ۳- کشورهای عرب و در رأس آنها عربستان و کویت همه‌گونه حمایت‌های مالی و لجستیکی را از صدام کردند؛ فرقی نمی‌کند از سر ترس و باج‌خواهی رژیم بعث عراق یا به دلیل مسئله عربوت و فارس. کارنامه عربستان بسیار سیاه بود، از کمک‌های مالی و لجستیکی و اطلاعاتی به اوکس‌های عربستان به عراق اطلاعات می‌دادند. ابوبکر جمعی به پس از پایان جنگ مسئله انتقام از حامیان صدام مطرح شود. هاشمی با درکی عمل‌گرایانه خلاف جریان آب حرکت کرد. با درکی درست از نفوذ این کشور در جهان اسلام و عرب و لابی قدرتمند «پترو دلار» حاکمان ریاض در جهان و خریدهای کلان نسیم‌حاتی این کشور از غرب و مهم‌تر ضرورت «امنیت دسته‌جمعی» مبتکر بازسازی و ترمیم روابط با عربستان شد. با وجود سابقه سیاه سعودی در حمایت از صدام، در کنفرانس سران اسلامی در سنگال به سمت عبدالله که ولیعهد بود، رفت. برگزاری کنفرانس سران در تهران که در اولین سال ریاست‌جمهوری خاتمی اتفاق افتاد، محصول همین دیپلماسی عمل‌گرایانه هاشمی بود. تردید نباید کرد اگر آن کار هاشمی نبود هرگز شاهد چنین رخداد بزرگ دیپلماتیکی در کشور نبودیم.

۴- استفاده از فرصت‌های غیرقابل تکرار در سیاست خارجی از نشانه‌های هوشمندی و ذکاوت در جهان سیاست است. هاشمی از این ویژگی در بالاترین سطح ممکن برخوردار بود و در واقع وجه تمایز برجسته او با دیگر مسئولان بود. تهاجم عراق به کویت، اشغال کامل این کشور و اعلام انضمام آن به عراق برنامه‌ای از پیش تدوین‌شده بود. عراق همواره کویت را بخشی از سرزمین خود می‌دانست. صدام برای اطمینان از جبهه شرقی و پایان عملی جنگ با ایران، قبل از حمله به کویت و اشغال آن اقدامی نامه‌نگاری با هاشمی را آغاز کرد. در روزنوشت‌های هاشمی این وقایع به دقت هرچند به اختصار آمده است. در روزنوشت ۵ اردیبهشت ۱۳۶۹ آمده است: «نامه صدام [حسین، رئیس‌جمهور عراق] و یاسر عرفات رهبر سازمان آزادی‌بخش فلسطین] را آورد که ابوالخالد آورده است. صدام پیشنهاد ملاقات سران دولت کشور در شهر مکه به‌شرا مشاهده داده و عرفات خواستار پذیرش این پیشنهاد شده است. دراین‌باره، تلفنی با رهبری صحبت کردم. قرار شد فردا برای بررسی موضوع، شورای عالی امنیت ملی جلسه بگیرد». این نامه آغاز کاری است که پایان آن، آزادی تمامی اسرای ایران، پذیرش اجرای همه بندهای قطع‌نامه ۵۹۸ از سوی عراق و از این دو مهم‌تر پذیرش معاهده ۱۹۷۵ و در یک جمله پیروزی ایران در جنگ بود، کاری که نه در میدان جنگ که در عرصه دیپلماسی هوشمندانه به دست آمد. هاشمی در روزنوشت ۶ مرداد همان سال و پس از دریافت نامه‌ای که صدام با عجله شب از تهاجم به کویت با هوایما اختصاصی به ژنو فرستاد، می‌نویسد: «به نظر می‌رسد در ارتباط با کشور کویت، برنامه‌های در نظر دارد، که می‌خواهد از جانب ما خیالش راحت باشد». به گواهی تاریخ از زمان عهدنامه ارزوم (۱۸۱۷) و طی قریب به ۲۰۰ سال جنگ‌های طولانی ایران با امپراتوری عثمانی، معاهده ۱۹۷۵ محکم‌ترین توافق در تعیین مرزهای بین دو کشور همسایه بود. معروف بود صدام در پاسخ به تبرک جلال طالبانی پس از خاتمه شورش‌های اکرد متعاقب امضای این معاهده گفته بود: «کاک جلال هم تو و هم من می‌دانیم که من مجبور به این توافق شدم و در اولین فرصتی که قدرت یابم آن را بر تو خواهم زده». صدام به گفته خود به طالبانی عمل کرد و با تصور ضعف ایران پس از انقلاب با بارکردن توافق الجزایر ارتش خود را وارد کرد.

۵- یکی دیگر از دستاوردهای بزرگ هاشمی در عرصه دیپلماسی، نقش بی‌بدیل او در روابط با قدرت‌های بزرگ جهان بود. هاشمی بنیان‌گذار روابط با اتحاد جماهیر شوروی بود. سفر تاریخی او به مسکو حاصل تلبی‌ریی به ظاهر رئیس مجلس شورای اسلامی ولی در واقع قدرتمندترین سیاست‌مدار کشور بود. توافقات آن سفر روابط ایران با دومین ابرقدرت آن زمان را رقم زد. دستاورد بزرگی که با سفر جناب خامنی و امضای قرارداد ۲۰ساله ادامه یافت.کما اینکه سفر هاشمی به چین و ژاپن پایه و ستون روابطی بود که مسئولان سیاسی کشور آن را از الزامات روابط خارجی و کره‌گشا در سیاست‌مدار کشور بود. توافقات آن سفر روابط بین سیدمحمد حسین عادلئ سفیر وقت کشور در ژاپن در کلاب‌هاوس، در بیان استقبال امپراتور و سران ژاپن از هاشمی که در آن زمان رئیس مجلس بود، گفت: «مراسم استقبال از هاشمی بالاتر از رؤسای جمهور کشورهای مطرح جهان بود که در این کشور سابقه نداشت.»

۶- هاشمی تنها رئیس‌جمهور ایران بود که طی هشت سال ریاست بر قوه مجریه به سازمان ملل نرفت. در مقام مقایسه با دیگر رؤسای جمهور کشور، آیت‌الله خامنه‌ای یک بار، خاتمی دو بار (یک بار برای شرکت در مجمع عمومی و بار دیگر برای نشست کلید‌کوی تمدن‌ها)، احمدی‌نژاد ۹ بار در هشت سال ا ریاست‌جمهوری و روحانی هشت بار به نیویورک سفر کردند. تا جایی که به یاد دارم هاشمی در دوره ریاست‌جمهوری حتی به کشورهای مطرح اروپا هم سفر نکرد.

ادامه در صفحه ۵